

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8C/155/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7808208752
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7808208752.21

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v právnej veci žalobcov 1/ B. E., narodeného XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., 2/ K. S., narodeného XX.XX.XXXX, bytom M.. I.. K.. Š. XXX, XXX XX Y. C. a 3/ K.Á. L., narodeného XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX G., všetci žalobcovia zastúpení JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: K. E., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom I.. K.. Š. XXX, XXX XX Y.Ž. C., zastúpený JUDr. Máriou Ďurajovou, advokátkou AK so sídlom v Rožňave, Nám. 1. mája 11, o zrušenie a vysporiadanie predmetu podielového spoluvlastníctva, o sťažnosti žalobcov 1/ až 3/ proti uzneseniu o výške náhrady trov konania, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť žalobcov 1/ až 3/ proti uzneseniu sp. zn. 8 C 155/2008 - 616 zo dňa 29. decembra 2017, **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 8 C 155/2008 - 616 zo dňa 29. decembra 2017 uložil žalobcom 1/ - 3/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanému náhradu trov konania v sume 6 915,51 Eur, na účet právnej zástupkyne žalovaného JUDr. Márie Ďurajovej, v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Dňa 23. 1. 2018 doručili žalobcovia 1/ - 3/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdu sťažnosť proti uzneseniu a navrhli, aby súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu. Svoju sťažnosť odôvodnili tým, že vo veci konajúca vyššia súdna úradníčka na jednej strane citovala ustanovenie § 251 CSP s tým, že „trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva“, avšak sa ním dôsledne neriadila. Z napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky vôbec neskúmal, či úkony právnej služby, za ktoré priznal právo na náhradu trov konania, splňajú túto zákonom vyžadovanú podmienku. Pokiaľ však súd skúmal túto otázku, mal svoje rozhodnutie náležite odôvodniť aj v tom smere. Napadnuté uznesenie teda nie je zákonné, či už z jedného, alebo z druhého dôvodu, aj keď žalobcovia sú presvedčení o tom, že táto nezákonnosť vyplýva nielen z nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ale zo skôr uvedeného dôvodu, čiže z dôvodu toho, že súd sa vôbec nevysporiadal s účelnosťou ich vynaloženia. Žalobcovia 1/ - 3/ vo svojej sťažnosti zdôraznili, že všetky písomné podania žalovaného boli „na jedno kopyto“. Tieto neobsahovali žiadne právne, ani skutkovo nové skutočnosti, tobž nie zásadného významu a už vôbec nie také, ktoré by nebolo možné uviesť na tom-ktorom pojednávaní. V týchto podaniach absentoval akýkoľvek právny rozbor, či iná taká skutočnosť, ktorá by odôvodňovala ich realizáciu, resp. ich realizáciu do takej miery, že by to spĺňalo aj kritérium účelnosti. Platí to osobitne o odvolaní žalovaného, za ktoré sa mu priznalo právo na náhradu, hoci je zrejmé, že skôr vyneseny rozsudok nebol odvolacím súdom zrušený z dôvodov, uvedených v ním podanom odvolaní, ale z dôvodov, ktoré namietali žalobcovia 1/ - 3/ vo svojom odvolaní. Rovnako zvýraznene to platí aj o vyjadrení žalovaného k žalobcami podanému odvolaniu, v ktorom podaní absentovali takmer všetky tie informácie, ktoré by takéto podanie malo mať. Pre úplnosť zvýraznili, že žalovaný okrem uvedenia prác bez právneho významu nereagoval na žalobcami prednesené odvolacie námietky zásadného významu, napríklad, nijako nereagoval na to, že sa priznal k tomu, že žalobcovia

hovorili pravdu a defacto všetko, čo tvrdili je pravda, nereagoval ani na to, že podielové spoluvlastníctvo k veciam môže vzniknúť aj mimo vykonávania spoločnej činnosti (teda aj mimo združenia), nereagoval na názor, že nie je dôležité, ako je označený právny úkon, rozhodujúci je jeho obsah, žalovaný nevedel pochopiť, že z hľadiska rozhodovania predmetnej veci nie je dôležité, či v trestnom konaní bol odsúdený, alebo nie, taktiež sa nevyjadril k námietke, že sa súd prvej inštancie neriadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí, nereagoval na námietku, že dôkaznému návrhu žalobcov nebolo vyhovené, a to bez toho, aby to súd akokoľvek odôvodnil a podobne. Platí však aj druhá námietka, že napadnuté uznesenie nie je náležite odôvodnené, neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti okrem citácie úkonov právnej služby, za ktoré priznáva právo na ich náhradu a výšky za jednotlivé úkony okrem toho, že sa za jeden úkon nepriznáva právo na náhradu, z dôvodu duplicitného uplatnenia odmeny. Žalobcovia majú za to, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov v jeho odôvodnení, keď nie je možné zistiť, ako súd dospel k záverom, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ako dospel k samotnému rozhodnutiu v danej veci. Z uvedených dôvodov navrhli žalobcovia napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu.

3. Podľa § 262 ods. 2/ CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

4. Podľa § 239 ods. 1/, 2/ CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

5. Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

6. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup, alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

7. Podľa § 250 ods. 1/, 2/ CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

8. Sťažnosť je prostriedok procesnej obrany voči uzneseniu súdu prvej inštancie vydaného súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, t. j. v zásade voči procesným uzneseniam a rozhodnutiam o výške náhrady trov konania, ktoré vydáva súdny úradník, na základe poverenia sudcu alebo na základe zákonného splnomocnenia. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie, ktoré bolo napadnuté sťažnosťou, bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, v preskúmvanej veci sa jedná o uznesenie o výške trov konania. Sťažnosť bola podaná osobou oprávnenou a bola podaná včas.

9. Súd prvej inštancie ako príslušný súd na konanie o sťažnosti sa opätovne oboznámil s obsahom súdneho spisu, prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť žalobcov proti uzneseniu o výške náhrady trov konania nie je dôvodná.

10. Po rekonštrukcii Občianskeho procesného práva s účinnosťou od 1. 7. 2016 sa o trovách konania rozhoduje dvojfázovo a to podľa ustanovenia § 262 CSP. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd (sudca) v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Proti výroku o nároku na náhradu trov konania je prípustné odvolanie, o ktorom rozhodne odvolací súd. Po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí rozhoduje o výške náhrady trov konania samostatným uznesením súdny úradník. Proti uzneseniu o výške náhrady trov konania je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhoduje súd prvej inštancie. Súdny úradník v sťažnosťou napadnutom uznesení uložil žalobcom povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v celkovej výške 6 915,51 Eur za úkony, uvedené v predmetnom uznesení. K základným úkonom pripočítal režijný paušál za obdobia rokov 2008 až 2011 a 2015, ktoré trovy vypočítal v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (trovy právneho zastúpenia v prvom stupni, v druhom stupni a v prvom stupni po zrušení veci, ako aj trovy znaleckého dokazovania vo výške 331,94 Eur).

11. Podľa § 262 ods. 2/ CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z obsahu spisu mal vyšší súdny úradník za preukázané, že žalovanému v konaní od jeho začatia na Okresnom súde Rožňava, až do právoplatného skončenia v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice vznikli trovy právneho zastúpenia za zastupovanie JUDr. Máriou Ďurajovou, advokátkou AK v Rožňave.

12. Žalobcovia sa v konaní domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva a to k lesnému kolesovému traktoru bez EČV, privesnému vozíku na prepravu koní, pneumatikám, kľúčom OP-6-32 a k momentovému kľúču tak, aby tieto súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a aby žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade po 3 319,39 Eur (pôvodne po 100 000,- Sk), titulom vyporiadania podielov, alternatívne, aby súd po zrušení podielového spoluvlastníctva účastníkov k uvedeným veciam, prikázal ich do podielového spoluvlastníctva žalobcov po 1/3-ine a zaviazal ich k solidárnej povinnosti zaplatiť žalovanému 9 958,17 Eur (pôvodne 300 000,- Sk), titulom vyporiadania podielov a aby žalovaného ďalej zaviazal zaplatiť žalobcom po 7 058,55 Eur (pôvodne 212 646,- Sk). V priebehu konania na pojednávaní dňa 30. 12. 2008 žalobcovia žiadali o pripustenie zmeny petitu, v zmysle ktorého žalobcovia alternatívne navrhli, aby súd po zrušení podielového spoluvlastníctva účastníkov konania k sporným veciam tieto prikázal do podielového spoluvlastníctva žalobcov po 1/3-ine a zaviazal ich k solidárnej povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 3 319,39 Eur (pôvodne 100 000,- Sk) titulom vyporiadania. Zároveň rozšírili vyporiadanie hnutelných vecí o ďalšiu hnutelnú vec a to WAP-ku, ktorej hodnota po odpočítaní amortizácie predstavuje 331,93 Eur (pôvodne 10 000,- Sk). Rozšírili žalobu o určenie predmetnej WAP-ky do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania, navrhli zrušiť podielové spoluvlastníctvo a vyporiadať podľa zásad uvedených v petite podanej žaloby. Súd uznesením na pojednávaní dňa 30. 12. 2008 pripustil zmenu petitu, v zmysle vyššie uvedeného návrhu. Rozsudkom zo dňa 26. 10. 2016 súd žalobu zamietol, ktorý rozsudok v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť 20. 1. 2017. Súd uznesením zo dňa 21. 4. 2017 priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 5. 2017. Vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 29. 12. 2017 zaviazal žalobcov spoločne a nerozdielne nahraďiť žalovanému trovy konania vo výške 6 915,51 Eur na účet právnej zástupkyne žalovaného JUDr. Márie Ďurajovej.

13. Konajúci súd v súvislosti s obsahom podanej sťažnosti žalobcov 1/ - 3/ uvádza, že od účinnosti Civilného sporového poriadku sa do nášho právneho poriadku začlenil nový inštitút sťažnosti ako prostriedok procesnej obrany strany konania a nemožno ju teda považovať za riadny či mimoriadny opravný prostriedok. Cieľom sťažnosti je zrýchlenie konania, keďže o nej na rozdiel od odvolania rozhoduje vždy sudca súdu prvej inštancie. Žalobcovia 1/ - 3/ vo svojej sťažnosti namietali výšku trov konania, o ktorej bolo rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom napadnutým uznesením, nekonkretizovali petít svojej sťažnosti, zamerali sa výlučne na nedostatok dôvodov v odôvodnení uznesenia vyššieho súdneho úradníka, čo patrí medzi vady konania a zároveň poukázali na to, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Konajúci súd zdôrazňuje, že v konaní o výške trov už neposudzuje dôvodnosť žaloby, resp. dôvodnosť priznaného nároku na náhradu trov konania, ale je viazaný výrokom právoplatného rozhodnutia vo veci, uznesením sp. zn. 8 C 155/2008 - 608 zo dňa 21. apríl 2017, ktorým súd priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Žalobcovia 1/ - 3/ mali možnosť podať odvolanie voči vyššie citovanému uzneseniu, avšak nakoľko toto právo nevyužili v zákonom stanovenej lehote, nemožno inštitút sťažnosti proti uzneseniu o výške trov konania zamieňať s podaním riadneho opravného prostriedku v konaní o veci samej.

15. Po preskúmaní správnosti výpočtu výšky trov konania súd dospel k záveru, že výška trov konania bola určená správne, uznesenie o výške trov konania nevykazuje rozpor so zákonom. Žalobcovia 1/ - 3/ v písomnej sťažnosti neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť výpočtu trov konania, určenia ich výšky. Vzhľadom k tomu, že v predmetnom konaní žalovanému trovy konania vznikli, sú opodstatnené, súd s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia sťažnosť žalobcov zamietol, keďže nebolo preukázané, že úkony právnej služby by nespĺňali zákonom vyžadované podmienky.

16. Súd takto dospel k záveru, že sťažnosť žalobcov je nedôvodná, neopodstatnená a preto ju súd zamietol. Súd mal za to, že právna zástupkyňa žalovaného si uplatnila úkony právnej služby, ktoré vykonala, konajúcemu súdu riadne preukázala. Zákon uplatnené úkony právnej služby taxatívne vymenúva a preto nie je vyhodnotenie účelnosti takto uplatnených úkonov právnej služby potrebné

skúmať viac, než je pre rozhodnutie o výške náhrady trov konania potrebné. Posúdenie účelnosti, či neúčelnosti uplatneného úkonu právnej služby súd konštatuje, že posúdenie každého uplatneného právneho úkonu a jeho účelnosti je závislé od konkrétnych okolností tej-ktorej veci.

17. Súd poukazuje na to, že i podľa konštantnej judikatúry tak národných ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky, nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam a nevyžaduje sa, aby sa zachádzalo do všetkých detailov sporu, uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Argumentácia žalobcov, uvedená v sťažnosti, je nespôsobilá ovplyvniť posúdenie veci a zachádza do zbytočných podrobností a preto súd nepovažoval za potrebné reagovať na ňu špecifickou odpoveďou.

18. Súd z uvedených dôvodov rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.